

Thuis voor de Kerst

Tijdens de laatste twee weken van het jaar is Ruth vrij van school. Ruth is een meisje van elf jaar en woont samen met haar vader, moeder en kleine broertje Thomas in een klein huisje op de buitendijk van een vissersplaats. Vanuit haar huis kan Ruth over de vissershaven kijken, die beneden aan de dijk ligt.

De vader van Ruth is visserman en vaart als schipper op de viskotter, genaamd *Eben Haezer*. Hij heeft beloofd dat hij dit jaar met de kerst thuis zou zijn. Anders dan andere jaren liggen de kotters wel vaker een week binnen.

Zij zijn een week geleden vroeg in de ochtend uitgevaren. Ruth was die dag, voordat zij naar school ging, haar vader op de kop van de haven uit wezen zwaaien. Daarna was zij weer op haar fiets gesprongen om snel naar school te fietsten.

Tijdens het maandagochtend kringgesprek vertelt zij vol enthousiasme dat haar vader eindelijk met de kerstdagen eens thuis zou zijn. Vanuit haar slaapkamer kan zij de vissershaven net niet helemaal zien, maar vanaf de vliering, waar ze regelmatig via een gammel trapje heen gaat, kan zij door het kleine dakraampje net een glimp opvangen van de ligplaats waar de kotter van haar vader regelmatig afmeert. Maar de kotter is nog steeds niet te zien.

Als haar moeder haar roept voor een kopje thee, komt zij een beetje verdrietig naar beneden. Met hangende schouders komt zij de keuken binnengelopen waar haar kleine broertje haar enthousiast begroet.

‘Wat kijk je beteuterd, schat?’ ‘Papa had nog zo beloofd met de kerst thuis te zijn, maar hij is nog steeds niet binnengelopen, mam!’ ‘Nou ja schat. We hebben nog een paar dagen, wees gerust, het kan nog steeds. Maar het is nogal slecht weer waar papa aan het vissen is, lieverd, dus je weet het maar nooit. Ik weet zeker dat hij alles op alles zal zetten om op tijd binnen te lopen. Op zee zijn nu eenmaal de elementen de baas, Ruth en dat kan geen mens veranderen.’ ‘Dat snap ik ook wel, mam, maar het zou zo gezellig zijn als hij er dit jaar bij is.’

De moeder van Ruth stelt voor om hun dikke winterjassen aan te trekken. ‘Dan gaan wij nog even rondsuffelen en misschien nog wat kerstcadeautjes kopen.’

Dat spreekt Ruth wel aan en met zijn drieën gaan zij op pad. Net als zij de deur uit zijn, gaat de telefoon. De display geeft aan dat het de vader van Ruth is.

Haar vader spreekt het antwoordapparaat in. Hij weet te vertellen dat het wat later wordt, omdat er in de buurt waar zij nu varen een Duits visserschip in de problemen is. ‘We gaan op de Mayday af. We waren al met vliegend stormweer onderweg naar de thuishaven, maar zijn teruggegaan omdat wij ons het dichtst bij het onfortuinlijke visserschip bevonden.’

Na een paar uur komen Ruth, haar moeder en kleine Thomas weer thuis. Het eerste wat haar opvalt, is dat het lampje van het antwoordapparaat knippert. Zodra zij alle drie hun jassen hebben opgeborgen, drukt de moeder van Ruth op het knopje van het antwoordapparaat. En horen zij het relaas van de schipper van *Eben Haezer*. Ruth kijkt teleurgesteld naar haar moeder. ‘Luister schat, als papa in nood zou zijn, hopen wij toch ook dat andere schepen hen te hulp schieten?’ Daar kan het meisje geen weerwoord op geven.

Die avond gaan Ruth en haar moeder, zodra de kleine Thomas op bed ligt, de kerstboom, die oom Herman voor hun in de kamer heeft gezet, optuigen. Het lukt hen om hun huis in een kerstsfeer om te toveren. Moe maar voldaan gaan ze naar bed en vallen in een diepe slaap.

De dagen die volgen is er regelmatig contact met *Eben Haezer*. Zij hebben de onfortuinlijke kotter samen met de Duitse kustwacht veilig voor de Kerst binnengebracht in Kiel. Maar het weer is zo bar en boos dat men de storm af moet wachten voor zij naar huis kunnen stomen.

De Kerst nadert en het gaat zeker niet lukken om terug te varen.

Maar wat Ruth niet weet, is dat de bemanning op kerstavond vanuit Kiel op de nachttrein naar Nederland is gestapt. Op het moment dat de moeder van Ruth haar en haar broertje roept om

aan tafel te komen voor het kerstdiner, gaat de deurbel. Ruth kijkt haar moeder vragend aan: 'Wie kan dat nu zijn?' 'Kijk jij maar even, lieverd.' Als ze de voordeur opent, staat er iemand aan de deur die helemaal verdwenen is achter een stapel mooi ingepakte dozen. Zij kan niet zien wie het is, maar dan hoort ze een stem: 'Ben je daar, prinses?' Ze geeft een gil van blijdschap: 'Papa, je bent thuis voor de kerst!'